

zegt verder dat een polder, vooral in de eerste tijden van hun ontstaan 'een droog gedeelte temidden van omringend water of moeras' was. Het Woordenboek der Nederlandse Taal vindt de aannemelijkste verklaring voor 'polder' dat het is afgeleid van 'pol' (I) en gevormd met hetzelfde suffix als bij klad-kladder en klodde-klodder. De oorspronkelijke betekenis moet evenals van 'pol' (II.9) zijn geweest: een stuk land dat zich boven zijn omgeving verheft; vervolgens een stuk land dat om zijn hoger niveau werd omgeven door dijken of kaden om het tegen mogelijke overstromingen van zee- of binnenwater te beveiligen⁵⁸).

Het register op Meilinks uitgave van het archief van de abdij van Egmond geeft het woord polre nog eenmaal en wel als familienaam: in 1364 verkoopt Pieter Aerntssoen uten Polre 4 morgen land aan de abdij, welk land gelegen is in Ketelambacht⁵⁹).

In de Lijst der aardrijkskundige namen van Nederland, Leiden 1936, komen ca. 3 kolommen voor met namen die met polder beginnen of ermee zijn samengesteld. Onder al deze namen komen Polderenburg, Poldervaart en Polderwatering slechts eenmaal voor en wel bij Ketel. Er zijn natuurlijk veel poldervaarten en polderwateringen, maar dat zijn geen eigennamen geworden.

Beekman⁶⁰) geeft op blz. 1310 een zestal vermeldingen van de hem bekende oudste polders en zegt vervolgens op blz. 1311:

'Evenmin is het recht duidelijk welke soort van polder (waarschijnlijk in Kennemerland gelegen) bedoeld wordt in eene lijst van inkomsten enz. der Abdij van Egmond uit het tijdvak 1130-1161:

Pro animo Gherardi, filii Mauricii, data sunt duo jugera et unum hondt in Polre, que solvunt unnuatim IIII solidos'.

Deze schenking voor de ziel van Gerard Mauritiuszoon is in 1933 weer gepubliceerd en wel in de *Fontes Egmundenses* door Opperman, blz. 79: aantekening in het *Liber Sancti Adalberti* uit de tijd van abt Walter (1130-1161).

Daar uit niets blijkt waar deze polre ligt, was het noodzakelijk na te gaan waar en wanneer het woord 'polre' nog meer gebruikt werd. Meilinks register gaf dus twee vermeldingen, de naam van een huis en een familienaam; Oppermann gaf er maar een, de bovengenoemde. In het register op het Oorkondenboek van Holland en Zeeland door Van den Bergh komt eenmaal polrus en tweemaal polra voor. Het bleek echter dat het woord vaker in de teksten voorkomt. Het op de woorden polre,